

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af de retlige rammer for det europæiske solidaritetskors og om ændring af forordning (EU) nr. 1288/2013, forordning (EU) nr. 1293/2013, forordning (EU) nr. 1303/2013, forordning (EU) nr. 1305/2013, forordning (EU) nr. 1306/2013 og afgørelse nr. 1313/2013/EU

(COM(2017) 262 final — 2017/0102 (COD))

(2018/C 081/21)

Ordfører: **Pavel TRANTINA (CZ/III)**

Medordfører: **Antonello PEZZINI (IT/I)**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 20.6.2017 Rådet for Den Europæiske Union, 20.6.2017
Retsgrundlag	Artikel 165, stk. 4, og artikel 166, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab
Vedtaget i sektionen	27.9.2017
Vedtaget på plenarforsamlingen	19.10.2017
Plenarforsamling nr.	529
Resultat af afstemningen	124/0/1
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusion og anbefalinger

1.1. EØSU glæder sig over Kommissionens forslag, idet udvalget anerkender, at det er en god begyndelse på en bredere diskussion, men at der er mange elementer, der skal afklares og forbedres. Vi er tilfredse med at se, at nogle af de prioriteter, der blev fremhævet af civilsamfundsorganisationerne under de forskellige høringer af interessenter, der blev organiseret af Kommissionen, blev inkluderet i retsgrundlaget (dvs. mere finansiering, lokale frivillige, fokus på forbedring af adgang for ugunstigt stillede unge eller unge med særlige behov, fokus på kvalitetssikring af ophold, forenkling af administrative procedurer).

1.2. EØSU mener, at merværdien ved projekter, der finansieres af det europæiske solidaritetskors, ligger i deres budskab om europæisk solidaritet. Sammenlignet med tidligere initiativer forsøger det europæiske solidaritetskors' projekter at skabe fuldt kendskab til unionsborgerskabet blandt deltagerne og de samfund, der er vært for dem, samt en følelse af at tilhøre en union. Efter udvalgets opfattelse er det innovative aspekt af det europæiske solidaritetskors, nemlig at dette bygger på værdier, der forbindes med den europæiske identitet, og at disse værdier indflettes i projektudformningen og omsættes til praktiske resultater, af afgørende betydning. Disse værdier er tydeligt fastlagt i EU-traktaten: fred, respekt for menneskelig værdighed, frihed, demokrati, lighed, menneskerettigheder — herunder menneskerettigheder for minoriteter — tolerance, ikkediskrimination, ligebehandling mellem kvinder og mænd, retsstatsprincippet og respekt for og anvendelsen af principperne for den sociale markedsøkonomi.

1.3. EØSU glæder sig over meddelelsen om denne nye investering i unge mennesker, men er bekymret over, at det i høj grad er sket via en omfordeling af EVS-budgettet (europæisk volontørtjeneste) fra Erasmus+ fra 2018 og fremover. Udvalget mener, at investeringen i solidaritetskorsbudgettet ikke må realiseres på bekostning af succesfulde programmer, der allerede tilbyder uvurderlige muligheder for unge mennesker, især Erasmus+, der allerede er underfinansieret. Udvalget opfordrer derfor til, at der afsættes flere »nye midler« til investering i programmet.

1.4. EØSU er meget bekymret over, at målene for solidaritetskorpset smelter sammen med politikkerne for ungdomsbeskæftigelse. Udvalget foreslår derfor, at man genovervejer inkluderingen af job og praktikophold i programmet. Udvalget mener, at beskæftigelses- og praktikopholdsdelen bør tilbydes via andre, allerede eksisterende EU-programmer med fokus på beskæftigelse og praktikophold, for hvilke solidaritetsaspektet bør styrkes. Hvis solidaritetskorpset udelukkende fokuserer på den frivillige »streng«, opnås der mere klarhed og fokus, hvilket vil medvirke til at undgå forveksling med de andre EU-programmer, der findes til unge mennesker.

1.5. Efter en bred høring med de vigtigste interesserede parter har EØSU fundet frem til følgende forslag til forbedring af det foreslåede retsgrundlag (se afsnit 4 for mere detaljerede oplysninger):

- definitionen på frivillige handlinger og solidaritetshandlinger bør ændres
- udbydelsen af ophold bør begrænses til nonprofitorganisationer, stiftelser og socialøkonomiske virksomheder
- internetregistreringsportalen skal blive et effektivt interaktivt værktøj og styringsredskab
- mere støtte og forberedelse bør være tilgængelig for unge mennesker (herunder ugunstigt stillede unge) inden deres ophold, og ungdomsorganisationer bør støttes til at yde en sådan forberedelse
- ungdomsorganisationer og arbejdsmarkedets parter skal inddrages i den fælles forvaltning af solidaritetskorpset
- i modsætning til den nuværende fremgangsmåde for Erasmus+ skal tilgængeligheden forbedres, de administrative byrder skal reduceres, og nationale agenturers fremgangsmåde skal ændres, så de bliver mere brugervenlige.

Detaljerne i EØSU's forslag, såvel som andre forslag, beskrives nedenfor.

2. Resumé af Kommissionens initiativ

2.1. Etableringen af det initiativ, der nu kendes som det europæiske solidaritetskorpset, blev bebudet af Kommissionens formand Jean-Claude Juncker i dennes tale om »Unionens tilstand« i september 2016. Han identificerede solidaritet som en af byggestenene i EU og udtrykte sin villighed til at engagere flere unge mennesker i solidaritetshandlinger og frivilligt arbejde.

2.2. Det europæiske solidaritetskorpset blev officielt lanceret den 7. december 2016 med målsætningen om at modtage de første 100 000 deltagere i 2020. Den vigtigste målsætning for det europæiske solidaritetskorpset er at styrke samhørighed og fremme solidaritet i det europæiske samfund ved at lade unge mennesker deltage i en bred vifte af solidaritetsbaserede aktiviteter, f.eks. hjælpe med at håndtere nødsituationer såsom flygtningekrisen, men også når der er behov for ad hoc-hjælp (f.eks. i tilfælde af naturkatastrofer).

2.3. Hvis det godkendes, vil det europæiske solidaritetskorpset blive (gen)lanceret den 1. januar 2018 med et budget på 341 mio. EUR, der skal fordeles mellem tre hovedaktiviteter:

- Solidaritetsophold, der vil støtte unge mennesker i at udføre frivilligt arbejde i op til 12 måneder, praktikophold på 2-6 måneder i gennemsnit, og jobophold på 2-12 måneder i overensstemmelse med relevant national lovgivning. Ophold for frivilligrupper på 10-40 unge frivillige fra forskellige lande i en periode på mellem to uger og to måneder vil også blive støttet.
- Solidaritetsprojekter vil gøre det muligt for små grupper på mindst fem registrerede deltagere på eget initiativ at arrangere og gennemføre solidaritetsprojekter på lokalt plan i 2-12 måneder.
- Aktiviteter med netværksarbejde vil muliggøre udveksling af god praksis mellem de registrerede deltagere og de deltagende organisationer, give støtte efter opholdet og etablere alumni-netværk.

Disse ophold vil være tilgængelige for unge mennesker mellem 18 og 30 år. På nuværende tidspunkt er programmet begrænset til EU-28.

2.4. Programmet vil vare i tre år fra 2018-2020. 80 % af solidaritetskorpsets budget vil blive afsat til frivilligt arbejde, og 20 % vil gå til jobophold (dvs. jobs og praktikophold). Ud af de 341 mio. EUR, der er afsat til programmet, vil næsten 58 % (ca. 197,7 mio. EUR) komme fra Erasmus+. Størstedelen af dette beløb (191 mio. EUR) vil komme fra den europæiske volontørtjeneste (EVS).

2.5. Registrerede deltagere bliver anmodet om at oprette en profil på internetportalen med en angivelse af deres præferencer angående arbejdsområder/opholdstype, og de vil modtage tilbud om ophold fra offentlige eller private instanser eller fra internationale organisationer, der er blevet tildelt solidaritetskorpsets kvalitetsmærke. For at modtage kvalitetsmærket og få adgang til databasen skal organisationen gennemgå en godkendelsesproces (der minder om den for EVS), hvor den skal godtgøre, at den overholder kravene i chartret for solidaritetskorpset⁽¹⁾ (dvs. at den bl.a. skal sørge for kompetenceudvikling, sikre og anstændige arbejdsvilkår og tilstrækkelig oplæring).

2.6. Kommissionen og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur (EACEA) vil føre tilsyn med gennemførelsen af solidaritetskorpset på EU-plan, og de nationale agenturer under Erasmus+ vil overvåge gennemførelsen på nationalt niveau.

2.7. I forbindelse med frivilligt arbejde vil leveomkostninger (mad, indkvartering), rejseudgifter, forsikring og et beløb på ca. 155 EUR pr. måned blive dækket for alle deltagere. I forbindelse med job og praktikophold vil ansættelseskontrakt, løn, skriftlige aftaler om praktikophold og aflønning blive fastlagt i henhold til national lovgivning. Økonomisk støtte til rejser forventes for disse ophold.

2.8. Ekstra økonomisk støtte til ugunstigt stillede unge mennesker kan komme på tale, og visse udgifter til værtsorganisationer (dvs. administration, håndtering, støtte) kan også blive dækket. Støtte forud for opholdet (dvs. sprogundervisning) vil primært blive givet online, men organisationerne har frihed til at dække dette med deres egne støttesystemer. Der vil blive etableret solidaritetskorpsets ressourcecentre i de nationale agenturer under Erasmus+ for at give støtte til de deltagende organisationer.

3. Generelle bemærkninger om det europæiske solidaritetskorpset

3.1. EØSU glæder sig over oprettelsen af et nyt program, der fokuserer på ungdommen og især unges frivillige arbejde, hvilket er en mangel i den nuværende EU-struktur. Udvalget glæder sig ligeledes over forskelligheden i typerne af de ophold, som solidaritetskorpset tilbyder, såsom »solidaritetsprojekter« på lokalt niveau, hvilket genoptager et element fra de tidligere ungdomsinitiativer, som var en stor succes.

3.2. EØSU håber, at der gennem dette program kan udvikles en bredere strategi for frivilligt arbejde på EU-plan, som ikke kun gælder de 100 000 unge mennesker i programmet, men ca. 100 millioner unge og voksne EU-borgere, der for tiden er engageret i frivilligt arbejde i hele Europa. Som EØSU allerede har fremhævet i sin udtalelse om EU-politikker og frivilligt arbejde⁽²⁾, er der behov for en bedre koordineret tilgang til politik om frivilligt arbejde fra EU-institutionerne. Man bør anerkende dets status som et tværgående politikområde, der skal koordineres af en særlig enhed i Kommissionen, understøttet af de nødvendige politikstrukturer i andre EU-institutioner. Til dette formål tilbyder den politiske dagsorden for frivilligt arbejde i Europa (PAVE) en række inspirerende forslag til yderligere udvikling af frivilligt arbejde på EU- og medlemsstatsniveau, samt til arbejdsmarkedets parter og NGO'er. Solidaritetskorpset kunne også styrke og fremme oprettelsen af nationale strukturer for frivilligt arbejde og nedbryde de mange forhindringer, der stadig eksisterer for grænseoverskridende frivilligt arbejde.

3.3. Det europæiske solidaritetskorpset bør bidrage til europæiske sociale værdier. EØSU er meget bekymret over, at målene for solidaritetskorpset smelter sammen med politikkerne for ungdomsbeskæftigelse. Med en sådan tilgang er der risiko for, at betalt arbejde bliver erstattet med ubetalt arbejde for unge mennesker i Europa. I denne henseende er EØSU bekymret over, at definitionen af »frivilligt arbejde«, som er fremsat i det europæiske solidaritetskorpsets retsgrundlagsdokument (ulønnet volontørtjeneste på fuld tid udført kontinuerligt — syv timer pr. dag fem dage pr. uge) ligger meget tæt på beskrivelsen af et jobophold. Frivilligt arbejde er dog almindeligvis ikke et fuldtidsjob, men finder som regel sted i den frivilliges fritid.

⁽¹⁾ https://europa.eu/youth/solidarity/charter_en.

⁽²⁾ EØSU's udtalelse om Meddelelse om EU-politikker og frivilligt arbejde: Anerkendelse og fremme af frivillige aktiviteter på tværs af grænserne i EU (EUT C 181 af 21.6.2012, s. 150).

3.4. EØSU mener, at beskæftigelses- og opholdsdelen bør tilbydes via allerede eksisterende EU-programmer, idet der fokuseres på beskæftigelse og praktikophold, for hvilke solidaritetsaspektet bør styrkes. Hvis man udelukkende koncentrerer solidaritetskorpset omkring den frivillige »streng«, opnås der større klarhed og fokus, hvilket vil hjælpe med at undgå forvirring i forhold til de andre EU-programmer, der findes for unge mennesker.

3.5. Hvis job- og praktikophold alligevel fastholdes i solidaritetskorpset, ser EØSU gerne, at kvalitetsstandarderne (det europæiske kvalitetscharter for praktikophold og lærepladser og den kommende ramme for praktikantaktioner, der er blevet vedtaget i fællesskab af de europæiske arbejdsmarkedsparter) bliver overholdt, og at aflønning er helt på linje med national lovgivning om løn og/eller gældende overenskomster. Ophold bør ligeledes begrænses til nonprofitorganisationer, stiftelser og socialøkonomiske virksomheder. Det vil tillige være nødvendigt at sørge for jobcoaching for lærlinge og praktikanter, kontrakter, som dækker sundhed og social forsikring, og tydelige målsætninger med hensyn til uddannelse.

3.6. Gennemførelsen af solidaritetskorpset bør overvåges med deltagelse af ungdomsorganisationer og arbejdsmarkedets parter, idet begge bør spille en særlig rolle for at sikre, at der skelnes tydeligt mellem frivillige aktiviteter og jobophold af enhver art.

3.7. EØSU er overbevist om, at det europæiske solidaritetskorpset bør gennemføres helt under Erasmus+ i stedet for at etablere et helt nyt program, der administreres af Erasmus+-instanser. Dette kunne også bidrage til, at betingelserne for den resterende del af EVS rettes fuldt ind efter solidaritetskorpset. Det ville endvidere betyde, at programmet ikke ville være truet efter 2020. Under alle omstændigheder er der dog brug for yderligere finansiering og støtte.

3.8. Set i lyset af den erfaring, der er opnået tidligere, finder EØSU det vigtigt:

- at sikre, at alle initiativer til støtte for nonprofit-solidaritetsaktiviteter svarer til virkelige og klart identificerede behov i målgruppen
- at undgå overlapning, administrative byrder og forhindringer for velfungerende systemer såsom Den Europæiske Volontørtjeneste (EVS)
- at prioritere græsrodsinitiativer, der passer til behovene i lokalsamfundene, frem for transnationale initiativer, der kræver mere forberedelse og oplæring samt en længere indkøringsperiode
- at overveje at nedsætte minimumsaldergrænsen for deltagere i disse aktiviteter samt andre aktiviteter til 16 år
- kun at godkende frivillige aktiviteter, hvis de overholder de kvalitetskriterier, der er fastlagt af PAVE og Det Europæiske Charter om Volontørers Rettigheder og Ansvar
- at udstede certifikater ved afslutning af de udførte aktiviteter, som nævnt i anbefalingen af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring for at fremme beskæftigelsesegnethed
- at yde støttende tiltag til organisationer og enkeltpersoner, så de kan udvikle deres kompetencer med hensyn til organisering af frivillige aktiviteter
- at beskytte fleksibiliteten i solidaritetskorpset ved at tilbyde deltidsaktiviteter, så frivillige med handicap eller dem med færre muligheder for at rejse kan deltage i lokale projekter
- at identificere mulige synergier mellem solidaritetskorpsets projekter og lokale/nationale programmer
- at inddrage vigtige interessenter i forberedelsen, driften og evalueringen af programmet
- at gøre det lettere for folk med sundheds- og sociale problemer (herunder unge, der kommer fra børnehjem, der lever i perifere områder osv.) at få adgang til programmerne
- at være særlig opmærksom på sikkerhedsstandarderne i programmer, der involverer direkte arbejde med børn

- at sørge for bred og effektiv understøttelse af programmet, således at det kommer ud til dem, der ikke på egen hånd ville have søgt efter det.

4. Specifikke kommentarer om det europæiske solidaritetskorpsets

4.1. Definitionen på frivillige handlinger og solidaritetshandlinger

Definitionen på frivilligt arbejde i nærværende dokument er begrænsende og afspejler ikke forskelligheden i det frivillige arbejde i Europa. Frivilligt arbejde defineres som »en ulønnet volontørtjeneste på fuld tid (dvs. en aktivitet, der udføres kontinuerligt — syv timer pr. dag fem dage pr. uge) i en periode på op til 12 måneder«. Man kunne f.eks. løse denne problemstilling ved at bruge ordet »frivilligt arbejde« til at beskrive alle handlinger, hvor unge mennesker optræder som frivillige (f.eks. frivilligt arbejde, frivilligt arbejde i grupper, eller frivillige initiativer i fritiden).

Definitionen på solidaritetshandlinger er ligeledes svag og meget bred, hvilket rejser spørgsmål om typerne af projekter, som vil blive afholdt under solidaritetskorpset.

4.2. Udbud af ophold

Det nuværende forslag skelner ikke formelt mellem frivilligt arbejde og job- eller praktikantophold, hvilket skaber unødvendig forvirring mellem to forskellige virkeligheder, dvs. frivilligt arbejde og almindeligt arbejde. At de samme kvalitetskriterier anvendes til alle aktiviteter og til alle deltagende organisationer rejser også spørgsmål om kvalitetssikringen af tilbud, eftersom de samme kriterier ville blive anvendt til at godkende profitgivende virksomheder, civilsamfundsorganisationer og andre offentlige og private organisationer. Det er derfor EØSU's overbevisning, at udbydelsen af ophold bør begrænses til nonprofitorganisationer, stiftelser og socialøkonomiske virksomheder.

4.3. Det europæiske solidaritetskorpsets indvirkning på Erasmus+

EØSU glæder sig over meddelelsen om denne nye investering i unge mennesker, men er bekymret over, at det i høj grad er sket via en omfordeling af EVS-budgettet (europæisk volontørtjeneste) fra Erasmus+ fra 2018 og fremover. Dette får EØSU til at stille spørgsmål ved, hvor Kommissionens prioriteter ligger i en tid, hvor succesraten for ansøgere i andre dele af det nuværende ungdomskapitel i Erasmus+ er hurtigt nedadgående, og hvor mange kvalitetsprojekter er uden finansiering (hvilket også blev bemærket i EØSU's informationsrapport om Erasmus+⁽³⁾). EØSU mener, at investeringen i solidaritetskorpsets budgettet ikke må realiseres på bekostning af programmer, der allerede tilbyder uvurderlige muligheder for unge mennesker, især Erasmus+, der allerede er underfinansieret. Erasmus+-programmets fremtid med dets brede livslange læringsaspekt, der binder formel og ikkeformel uddannelse sammen, kan endvidere være på spil.

4.4. En internetregistreringsportal som et effektivt interaktivt værktøj og styringsredskab

EØSU mener, at en internetregistreringsportal faktisk kunne forenkle procedurerne og gøre solidaritetskorpset nemmere at tilgå for flere unge mennesker. Uanset dette vil en for ensidig satsning på portalen for registrering, udvælgelse af deltagere og støtte forud for opholdet ikke være nok til at sikre kvalitet og retfærdighed i udvælgelses- og opfølgningsprocedurerne. Udvalgelsesprocessens passive natur (dvs. at deltagerne må vente på at blive kontaktet af de godkendte organisationer) fratager deltagerne indflydelse, giver et ubalanceret forhold mellem deltagerne og værtsorganisationerne, og er en potentiel kilde til frustration over solidaritetskorpsets program.

EØSU foreslår derfor, at portalen ændres betydeligt, således at den bliver interaktiv for begge parter og gør det muligt at støtte en forenkling af den administrative side i hele projektets levetid — fra den første registrering af interesse til en aktiv søgning efter værtsorganisationer, ansøgning, udvælgelse, forberedelse, udførelse og evaluering, og endda muligheder for alumni-netværkssamarbejde. Ingen data bør skulle indtastes to gange.

Der bør sikres lige muligheder for alle, herunder dem, der ikke har let adgang til internet. For disse bør der stilles offline-support til rådighed.

⁽³⁾ SOC/552: Midtvejsevaluering af Erasmus+ vedtaget den 31. maj 2017.

4.5. Forberedelse forud for ophold, inklusiv støtte til ugunstigt stillede unge

Onlinekurser før et ophold alene kan ikke sikre et succesfuldt forløb. EØSU mener, at unge mennesker — navnlig unge, der på den ene eller anden måde er ugunstigt stillede — bør have bedre støtte og forberedes bedre før deres ophold, og at ungdomsorganisationerne med deres ekspertise er i stand til at optræde som støtteorganisationer i alle faser af programmet, og at de skal gives passende incitamenter til at gøre dette.

4.6. Inddragelse af ungdomsorganisationer og arbejdsmarkedets parter i den fælles forvaltning af solidaritetskorpset

For at programmet kan blive en succes, skal vigtige aktører inddrages i programmets udformning helt fra start. På nuværende tidspunkt lægger forslaget ikke op til inddragelse af ungdomsorganisationer og andre frivillige organisationer eller arbejdsmarkedets parter i gennemførelsen, den fælles forvaltning og overvågningen af solidaritetskorpset. Forslaget prioriterer de nationale agenturer under Erasmus+ med henblik på styring af programmet med en struktur, der er meget lig EVS-programmets. Tildelingen af budgettet i henhold til vigtige aktiviteter vil også blive besluttet af Kommissionens årlige arbejdsprogrammer, der følger deres eget sæt kriterier. EØSU mener stadig, at ungdomsorganisationer og andre civilsamfundsorganisationer, herunder arbejdsmarkedsparterne, jævnligt bør høres om planlægningen, gennemførelsen og overvågningen af initiativet via rådgivende grupper og andre formelle og uformelle metoder. Unge mennesker bør også inddrages i overvågnings- og evalueringsprocessen på alle niveauer (EU, nationalt og lokalt), f.eks. ved hjælp af et værktøj til evaluering af deres forløb.

4.7. Tilgængelighed, administrativ byrde og nationale agenturer

Som EØSU fremhævede i sin informationsrapport om midtvejsevalueringen af Erasmus+ ⁽⁴⁾, »er det stadig en udfordring for ikke fuldt professionelle organisationer, der er baseret på frivilligt arbejde, at ansøge om og deltage i Erasmus+. Den samlede mængde arbejde, der er involveret, er måske ikke altid uoverkommelig, men begrænsede menneskelige og økonomiske ressourcer betyder, at disse organisationer enten ikke forsøger, eller de søger efter alternative metoder, der er mindre besværlige«. Det er derfor yderst vigtigt, at de nationale agenturer ændrer deres metoder i så brugervenlig retning som muligt for at tiltrække og støtte potentielle solidaritetskorpssansøgere og deres potentielle værtsorganisationer i deres bestræbelser. Mindre formelle kontrolforanstaltninger og mere uformel vejledning vil være en stor hjælp til at gøre programmet til en succes. De nationale agenturer bør støttes behørigt i denne henseende og tildeles tilstrækkeligt med finansiering til medarbejdere, der kan yde support til ansøgere.

4.8. Andre problemstillinger til overvejelse

- a) Hvordan kan vi garantere, at oplysninger om initiativet når ud til alle unge mennesker, alle regioner og alle organisationer for nyttilkomne, især dem i mere sårbare situationer? Eller vil dette være en slags »lukket butik« for de få heldige?
- b) Hvordan kan vi sikre, at unge mennesker med færre muligheder rent faktisk får adgang til programmet? Det er afgørende, at der ydes økonomisk støtte til opsøgende aktiviteter rettet mod organisationer, der er involveret i programmet. Støtteorganisationernes rolle vil være afgørende for opretholdelsen af opsøgende aktiviteter og i forbindelse med støtte til det efterfølgende engagement. Programmet bør tillige styrke unge menneskers engagement i at tjene samfundet efter det afsluttede solidaritetskorpssforløb.
- c) Kvaliteten af programmet skal sikres for deltagerne, men hvordan vil vi vurdere kvaliteten af solidaritet (resultaterne af de individuelle projekter)?
- d) Bør vi integrere solidaritetskorpset i andre EU-programmer? En dimension med lokalt frivilligt arbejde kunne også inkluderes i Erasmus+-mobilitetsprogrammerne for studerende og bindes sammen med solidaritetskorpset.
- e) Hvilke objektive kriterier vil Kommissionen anvende ved den årlige justering af budgettet for de enkelte specifikke aktioner? Justeringer baseret på efterspørgslen efter den enkelte aktivitet vil på den ene side medvirke til at undgå pres på visse aktiviteter og på den anden side hjælpe med at fastholde interessen hos unge mennesker og de deltagende organisationer.

⁽⁴⁾ SOC/552: Erasmus+ midtvejsevaluering: sidste sætning i afsnittet »Has the administrative burden of managing Erasmus+ projects in your field of work been reduced?« i det tekniske bilag.

- f) Hvordan kan vi sikre, at ansøgninger om finansiering vil være fleksible nok for de frivillige organisationer og ungdomsgrupper? En forenklet proces vil medvirke til at sikre, at ansøgninger om mikrostøtte (under 5 000 EUR) kan indgives på ethvert tidspunkt uden nogen fast deadline og med en forenklet ansøgningsformular.

Bruxelles, den 19. oktober 2017.

Georges DASSIS
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
